

BRUSSEL MORGEN

VLAAMS BELANG IN ACTIE!

EDITORIAAL

VLAAMS BELANG BRUSSEL WIL DE OORZAAK DUIDELIJK BENOEMEN: MASSA-IMMIGRATIE

Zal Kerstmis 2020 er een zijn van lege stoelen? Het coronavirus kent geen grenzen en verspreidde zich over heel Europa in luttele weken tijd. Al maanden aan een stuk leveren we overal node een deel van onze vrijheid in om dat virus in te dammen. Daarbij blijven het virus maar ook de gedeeltelijke lockdown van ondernemingen, slachtoffers eisen. Daarnaast heerst er een ander virus in de Europese steden dat ook slachtoffers maakt, maar te weinig bestreden wordt: het islamfundamentalisme.

Bij elke aanslag, moordpartij of onthoofding stellen we ons dezelfde vraag: hoelang nog? Wanneer zal men daadkrachtig maatregelen nemen en zo nieuwe slachtoffers vermijden? Na elke rouwdag moet we ook machteloos vaststellen dat de politieke machthebbers de strijdbijl weer begraven hebben, in naam van de politieke correctheid.

Elke situatie of voorval bestaat uit een oorzaak en een gevolg. In het geval van de corona-epidemie is de oorzaak van de stijging van de besmettingen te herleiden tot veelvuldige menselijke contacten waarbij de voorzorgsmaatregelen niet werden nageleefd of niet effectief waren. Besmettingen kunnen vermeden worden door diezelfde contacten in te perken. Alle middelen worden daarvoor ingezet, hoewel niet altijd efficiënt. Na maandenlang niets doen in de vreemdelingenwijken sloot men cafés en restaurants. Nochtans werden deze maandenlang als "coronaproof" bestempeld. Sindsdien is het onzeker afwachten tot de situatie betert terwijl vele zelfstandigen zwarte sneeuw zien.

Ook het terrorismevirus kan bestreden worden, en daar zou men bijzonder doeltreffend in moeten zijn, gezien de jarenlange ervaring waarover we beschikken. Een geestelijk gezonde burger die telkens na een aanslag moet vernemen dat de terrorist "Europa is binnengekomen als migrant", kan verwachten dat de politieke elite dit als een van de oorzaken van het probleem gaat beschouwen. En toch slaagt de Europese Unie -geruggensteund door de massamedia en de NGO-lobby- er niet in om de

koe bij de horens te vatten en de oorzaak duidelijk te benoemen: namelijk de massa-immigratie.

Het terrorisme, het islamfundamentalisme en de barbarij bedreigen ons Westers samenlevingsmodel meer dan ooit. Onze identiteit en onze vrijheid waarvoor onze voorouders hebben gevochten, mogen niet teloorgaan door een stelletje extremisten. Of ze nu uit het Midden-Oosten komen of hier opgegroeid zijn, wie deze samenleving haat kan beter een heenreis boeken en nooit meer terugkomen.

Voor het Vlaams Belang is er geen andere uitweg. Om het terrorismevirus te stoppen, moeten de poorten van de illegale immigratie eens en voor goed gesloten worden. Er moet meer gebeuren dan het houden van een minuut stilte en veel sterkte te wensen aan de families van de slachtoffers van islamistische terreur. De Brusselse Hoofdstedelijke regering, de federale regering, de EU, zij blijven in gebreke. Men laat illegalen ongecontroleerd binnen, men laat zich chanteren door een Turkse dictator, men financiert organisaties die nog meer migranten binnenhalen en we luisteren naar enkele spijbelende snotneuzen die zich opstellen als klimaat- en ethiekpredikanten. En ondertussen vallen er weer slachtoffers van het islamistisch terrorisme.

Het is enkel met veel inspanningen, met bloed, zweet en tranen dat wij de oorlog tegen het terrorisme kunnen winnen. Het Vlaams Belang is in Vlaanderen en Brussel de enige partij die de daad bij het woord voegt en echt iets kan betekenen voor onze toekomst. De enige manier om dat te bewerkstelligen is via de acties van onze partij en via verkiezingen. Honderdduizenden mensen gaven dit signaal in 2019. Laten we ervoor zorgen dat dit signaal nog veel luider klinkt in 2024: en dat zal dankzij uw stem zijn! **Onze partij is een campagne gestart om u te registreren als kiezer! Doe mee!**

Bob De Brabandere
Senator & voorzitter Vlaams Belang Brussel

«Het terrorisme, het islamfundamentalisme en de barbarij bedreigen ons Westers samenlevingsmodel meer dan ooit.»

VLAAMS BELANG BRUSSEL: “AANVALLEN OP BRUSSELSE BRANDWEER GAAN DE WEG OP VAN TERRORISME. DIT MOET STOPPEN.”

De brandweer werd bij interventies in de Marollen verscheidene keren aangevallen door jongeren. Eind augustus ging het nog over flessen die gebruikt werden als projectielen in wat een opgezette hinderlaag was. Ook de tweede keer ging het over een hinderlaag. Jongemannen staken een voertuig en vuilcontainers in brand en vielen daarna de brandweer aan. De flessen waren dit maal gevuld met een brandbare vloeistof en als molotovcocktail ingezet, een geducht wapen in urbane guerrilla-oorlogsvoering. Brandstichtingen om de brandweer te kunnen aanvallen zijn spijtig genoeg in het Brussels Gewest niet nieuw. Samen met de politieaanvallen zijn het maar liefst acht avonden op een halve maand tijd dat het in de Marollen “onrustig” was, om het met de woorden van de socialisten te zeggen. De vakbond VSOA klaagt nochtans al jaren over valse oproepen en brandstichtingen op straat met als doel de hulpdiensten aan te vallen. Het Vlaams Belang lanceert een aantal voorstellen.

Bob De Brabandere reageert: “We mogen deze feiten niet minimaliseren. Het opzetten van hinderlagen voor hulpdiensten en politie is geen onschuldig spelletje, maar een gevaarlijke stap richting terrorisme. Ik vraag een stevig antwoord van beleid en justitie. Jongeren testen hier een stads-guerrilla uit! Beseffen de Brusselse regering en minister-president Rudi Vervoort, die toch bevoegd is voor de coördinatie van het veiligheidsbeleid, wel de ernst en de dringendheid van de situatie? Er moeten inderdaad snelle straffen komen, maar daarvoor moeten de daders snel worden gevat en voor de rechter komen. Dat is een zaak

voor Justitie. En het is een publiek geheim dat het Franstalige parket in Brussel niet echt uitblinkt in daadkracht. Daarom moet Vervoort het voortouw nemen en samen met alle betrokkenen overleggen en prioriteit vragen aan Justitie.”

Ook Kamerlid Ortwin Depoortere is dezelfde mening toegedaan: “Dit is helaas verre van de eerste maal dat dergelijke misdrijven zich voordoen. Wij hameren er daarom op dat brandweerlui moeten kunnen worden bijgestaan door politie in risicobuurtten of tijdens bepaalde gevaarlijkere periodes zoals nieuwjaar. Verder moet er een centraal registratiesysteem zijn van dergelijke agressiegevallen dat elke hulp- en ordedienst moet kunnen inkiijken. Tot slot eisen we gratis rechtsbijstand voor elke hulpverlener bij gevallen van agressie.”

“Ook ouders verantwoordelijk, kindergeld afnemen logische stap” – Dominiek Lootens-Stael

Fractievoorzitter voor het Vlaams Belang in het Brussels Parlement, Dominiek Lootens-Stael, hoopt dat staatssecretaris Pascal Smet (One. Brussels-SP.A) de daad bij het woord voegt “In mijn ingediende vraag voor het parlement suggereer ik op de brandweerwagens camera’s te plaatsen, ik merk nu dat Smet dit voorstel, dat van de brandweer zelf komt, ook overneemt. Zo kunnen daders hopelijk sneller gestraft worden. Ik pleit verder voor het afnemen van het recht op kindergeld voor de ouders van de meervoudige minderjarige daders. Want zoals de politie ook observeert, is dit tevens een verantwoordelijkheid voor de ouders.”

DE BRUSSELSE BRANDWEER VERTELT. HELDEN VAN HIER.

Voor ons zitten twee ervaren brandweerlieden, één ervan doet dienst als ambulancier. Ze blijven voor onze lezers anoniem omdat uit de biecht klappen in het Brussels korps niet wordt geduld. Maar ze wilden wat graag afspreken om ons te woord te staan, in het Nederlands en het Frans? Op z'n Brussels, de beide talen door elkaar en ook alle onderwerpen door elkaar want wie bij de Brusselse brandweer werkt, weet niet waar hij of zij moet beginnen.

De voorbije maanden werd de brandweer meermaals het slachtoffer van een hinderlaag waar ook met molotovcocktails werd gegooid. We kennen ook de zogenaamde "festiviteiten" rond nieuwjaar door bepaalde Brusselse jongeren in

bepaalde Brusselse wijken. Hoe reageert men als brandweerman daar op?

Als brandweermensen blijven wij altijd professioneel. We trachten ons altijd voor te bereiden. Hoe doen we dat? Wanneer we weten dat het wel eens gevaarlijk zou kunnen worden, dat er relletjes zijn of dergelijke dan halen we onze oudere pompwagens die normaal in de reserve staan uit de kelder en maken die klaar voor de interventies. Al het materiaal dat we op onze inventaris hebben staan en dat in de wagens aanwezig moet zijn, wordt overgeplaatst. Daarvoor hebben we amper een half uurtje nodig. Het is een beetje routine geworden. Ter plaatse werken de ploegen met een lagere waterdruk op de

slangen zodat ze sneller kunnen evacueren wanneer een situatie uit de hand loopt. Men koppelt dan de slangen gewoon af en brengt zichzelf in veiligheid.

Hebben jullie bepaalde instructies wat te doen bij rellen? Als men geconfronteerd wordt met een vijandige omgeving?

Er is geen specifieke vorming voor brandweertroepen voor gedrag bij rellen. Wel is het mogelijk dat politie en brandweer een gezamenlijk trefpunt afspreken om van daaruit samen naar de interventie te rijden. Maar daarvoor zijn niet echt vaststaande procedures. Het hangt echt af van de mensen op het terrein en de mensen in de centrales die de ploegen sturen, de dispatchers. Wanneer de mensen aan de telefoon, de zogenaamde calltakers, een oproep krijgen en ze geven het adres in het systeem in dan zien zij wel de eventuele historiek. Zijn er op dat adres wel regelmatig problemen? Maar dat geldt eerder voor oproepen voor ambulances. Maar na een tijdje werken in een zone ken je wel de "moeilijke" zones. Tot voor enkele jaren konden we rechtstreeks de politie bellen, rechtstreeks in contact komen met de commissariaten. Er werden

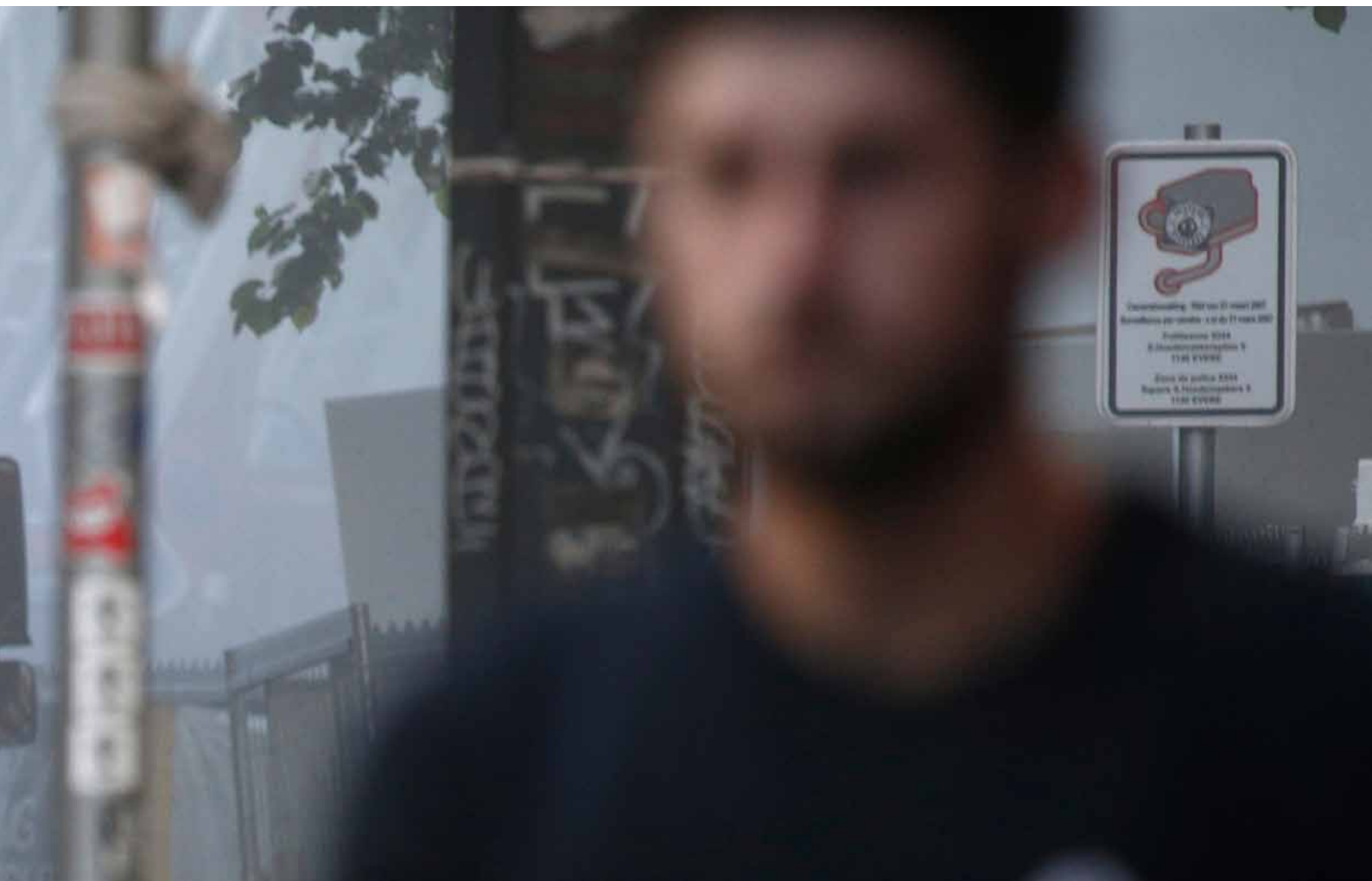
dan directe afspraken gemaakt tussen brandweer en politie. De verantwoordelijken kenden elkaar en konden zo goed coördineren. Dat is nu niet meer het geval en dat is spijtig, zeker nu we zien dat de spanningen in sommige wijken stijgen en dat we daar als brandweer weinig of geen zicht op hebben.

Er moet dus een betere samenwerking met de politie komen?

De taak van brandweer en politie is essentieel verschillend. We behoren beiden tot wat men noemt "de veiligheidsdiensten" maar we hebben een andere taak. Een bepaald soort jongeren ziet echter het uniform en het blauwe licht, we zijn voor hen een vertegenwoordiger van de overheid en niet de dienstverlener. Dat is erg maar een realiteit. Daarom moet er een betere coördinatie komen tussen politie en brandweer. Een permanent systeem van verbindingsofficieren in een centraal commandocentrum zou helpen.

Tijdens de vorige oudejaarsnacht heeft men dat wel goed aangepakt?

Ja de aanzet daartoe kwam van buiten het Brus-

sels geweest, van Binnenlandse Zaken. Omdat men reellen verwachtte waren alle brandweergebieden vertegenwoordigd in het commandocentrum. Een ideale toestand. Probleem is dat men daaruit structureel amper iets leert. Er moet altijd eerst iets of bijna iets mislopen voor er lessen getrokken worden, dan loopt het weer even goed en daarna verslapt het weer...

Een van jullie is ambulancier. Wat zijn jullie ervaringen? Wat kunnen jullie doen als het fout loopt? Worden jullie genoeg beschermd?

Als ambulanceploeg hebben we bij noodgevallen een zogenaamde rode knop op de radio. Die zendt dan een noodsignaal uit. Het probleem is echter dat de radio door de centrale niet gelokaliseerd kan worden. Er is tevens een probleem van slecht geprogrammeerde radio's, dat zijn de radio's die ons ter beschikking gesteld worden van het departement Volksgezondheid. Maar wanneer zulke oproep in de 100-centrale binnen komt, is er geen draaiboek of procedure voorzien.

Jullie moeten dus goed opletten bij interventies?

Uiteraard, maar zoals gezegd, we kennen de moeilijke zones, we kennen de moeilijke adressen, plaatsen waar steeds opnieuw verslaafden moeten worden opgepikt enzoverder. En op sommige plaatsen zou het geen overbodige luxe zijn dat we met drie mensen kunnen uitrukken. Nummer drie kan dan het overzicht van de situatie bewaren. In Frankrijk is dat vaker het geval.

Krijgen ambulanciers ook vaak te maken met agressie zoals jullie collega's die soms ervaren?

Bij ambulanciers is dat gelukkig zelden het geval. Er zijn soms incidenten maar we worden nog steeds als dienstverleners beschouwd, we komen om te helpen. De deuren gaan nog open voor ons. Voor de collega's van de politie is dat anders. Maar er speelt vaak een ander probleem. Een probleem van culturele aard, van gebrek aan integratie in onze samenleving. We zien vaak dat vele mensen niet weten hoe het hier werkt!

Wat bedoelt u?

Bij interventies stoten onze ambulanciers vaak op totaal onbegrip. Wij worden geacht gekwetsten eerst de eerste hulp toe te dienen, hun parameters op te nemen en hen te stabiliseren. Pas wanneer dat gebeurd is, worden de gekwetsten naar de spoeddienst gebracht voor verdere verzorging. In niet westerse landen is de ambulance vaak enkel een transportmiddel. Vele niet Westerse omstanders begrijpen niet waarom ambulanciers met hun werk "zoveel kostbare tijd verliezen". Zij willen dat de slachtoffers zo snel mogelijk bijeengeraapt worden en afgevoerd. Deze onwetendheid leidt vaak tot moeilijke situaties waarbij agressie niet geschuwd wordt. Wat doe je dan? Dan denk je eerst aan je eigen veiligheid, je doet enkel het minimum. Dan is het slachtoffer inladen en een eindje verder terug stoppen om het werk in alle rust te kunnen doen.

Wat zien jullie als mogelijke effectieve maatregel om de veiligheid te verhogen?

Het moet mogelijk worden bodycams te dragen. Al was het maar eerst als proefproject. Wij ambulanciers zien in dat dit voordelen heeft voor zowel de patiënt als zijn omgeving als voor de ambulancier. Het is een win-win situatie.

Zijn collega vult aan:

Voor de pompwagens heeft de brandweercommandant vroeger reeds voorgesteld camera's op de wagen te installeren. Camera's kunnen werken als afschrikking en de beelden kunnen gebruikt worden voor latere analyses zodat daders echt opgespoord kunnen worden en gestraft. Maar de brandweer kan natuurlijk de problemen in de wijken niet oplossen of het gevoel van straffeloosheid dat grotendeels oorzaak is van de onveiligheid wegwerken. Dat is een taak voor politiek en justitie!

De bal ligt in het kamp van de gewestregering met Rudi Vervoort, bevoegd voor de veiligheidscoördinatie.

Joris De Vriendt

VOORAL DE BRUSSELSE NMBS-STATIONS ZIJN HET DOELWIT VAN VANDALISME: "PS MAAKT BRUSSEL KAPOT"

In de top tien van meest ge vandaliseerde NMBS-stations staan zowel Brussel-Centraal, Brussel-Zuid, Brussel-Noord als het station van Schaarbeek. Dat blijkt uit informatie opgevraagd door Bob De Brabandere "Brussel heeft de trieste eer om vier keer in de top tien te staan. Het beleid van de PS-potentaten werpt duidelijk haar rotte vruchten af. De binnen- en buitenlandse reputatie van Brussel slinkt zienderogen."

Brussel blijkt het meest ge viseerd als het gaat over vandalisme in treinstations. Brussel-Zuid staat zo op de eerste plaats met 237 meldingen, Brussel-Noord op de vierde plaats met 105 meldingen, Schaarbeek op de zevende met 91. Het totaal aantal gevallen is ook met een kleine 10% gestegen in 2019 van 1.041 gevallen in '18 tot 1137. Het aantal gemelde incidenten in 2020 stond op 1 juni op 455.

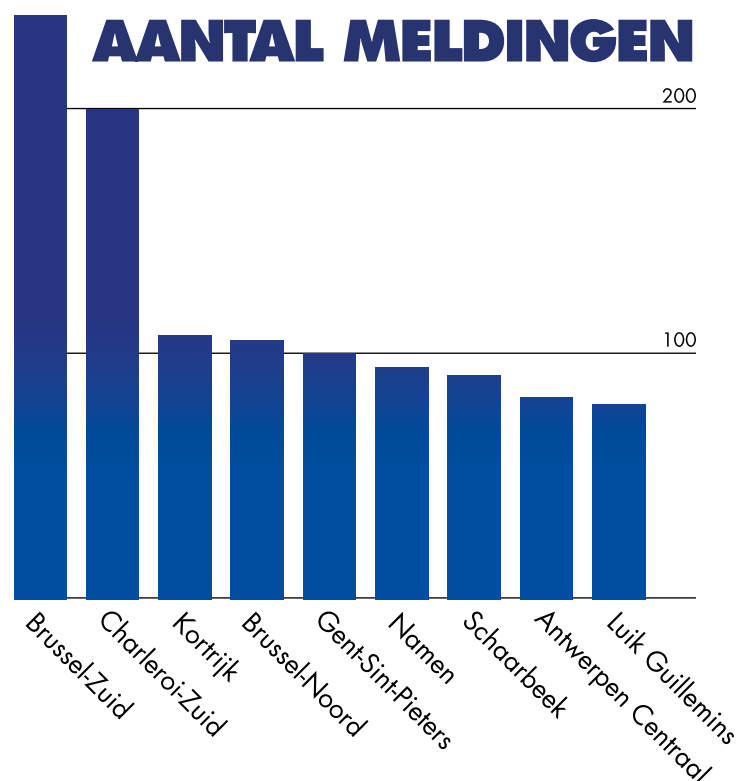
"Het jarenlange lakse wegkijkbeleid van de Brusselse PS-burgemeesters en -minister-presidenten maakt van Brussel elke dag een beetje meer de karikatuur die men in het buitenland maakt: een 'hell hole'. Het antwoord is nochtans eenvoudig: de stad en het Gewest moeten hun bevoegdheden maximaal gebruiken om overlast tegen te gaan. Dat betekent meer politie-aanwezigheid, maar ook camera's, veiligheidspersoneel enzoverder. Het verzamelde bewijsmateriaal moet stevast in samenwerking met het parket leiden tot vervolging."

Daar blijkt echter een van de schoentjes te wringen. Het antwoord van de minister van mobiliteit Bellot duidt er op dat er niet voor alle incidenten een administratieve procedure wordt opgestart. Enkel de zwaarste kunnen vervolgd worden door het parket. Ten slotte is er nog een federaal aspect, bemerkt het Vlaams Belang. De spoorwegpolitie valt namelijk onder de bevoegdheid

van Binnenlandse Zaken. Kamerlid en voorzitter van de BiZa-commissie Ortwin Depoortere plant daarom om de minister hieromtrent op de grill te leggen. "Er wordt duidelijk te weinig spoorwegpolitie ingezet om deze problematiek significant te reduceren. Wat zijn de stappen die de minister plant, of is het al wachten op de volgende regering die dan op haar beurt de problematiek kan verwaarlozen?"

In het Brussels openbaar vervoer is de situatie niet veel beter ...

De situatie bij de MIVB is niet veel beter. Wie dagelijks op een metro, tram of bus stapt, wordt quasi automatisch geconfronteerd met vandalisme en verloedering. Het Vlaams Belang boog zich reeds in 2018 over het probleem door de

toenmalige Brussels minister van Mobiliteit Pascal Smet (one.brussels-sp.a) in het Brussels Parlement te bevragen. "Tags en graffiti zijn een maatschappelijk fenomeen dat niet eigen is aan het openbaar vervoer maar waarvan het openbaar vervoer slachtoffer is". Het mocht toen al duidelijk zijn dat de ambitie om hier een halt aan toe te roepen zo goed als onbestaand was.

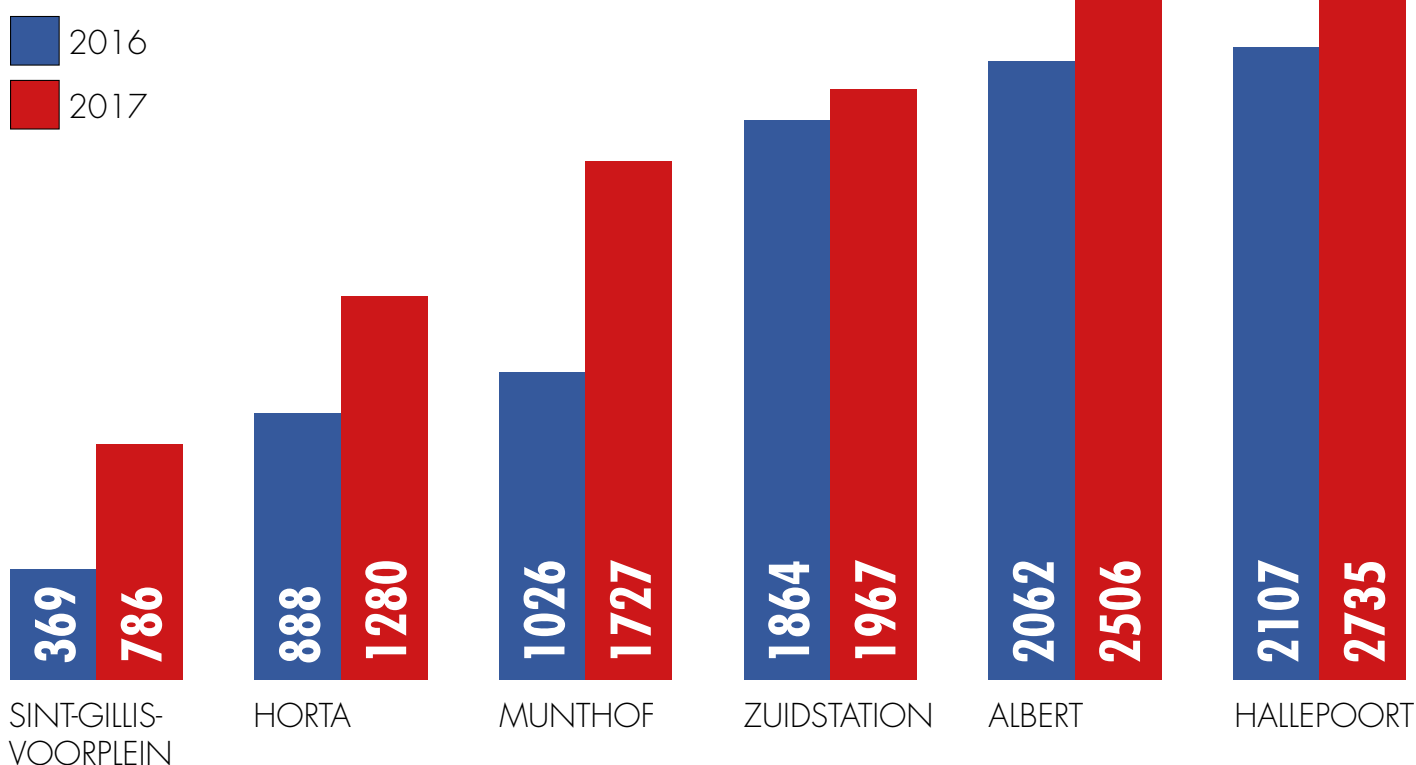
Voor het Vlaams Belang Brussel is openbare netheid in onze stad een prioriteit. Niet alleen zijn vandalisme en verloedering hoogst onaangenaam, ze zijn oorzaak van criminaliteit en onveiligheid. De cijfers die Dominiek Lootens-Stael in 2018 opvroeg voor de gemeente Sint-Gillis inzake graffiti en tags waren toen al zorgwekkend. Tussen 2016 en 2017 steeg het aantal vaststellingen met 34% (van ongeveer 56.000 tot 75.000). Ook de zogezegd beveiligde (pre-)metrostations ontsnapten hier niet aan.

Maar wat kosten deze repetitieve vernielingen dan? In 2017 gaf de MIVB 456 000 EUR uit om

vernield meubilair te herstellen, en dit enkel voor de gemeente Sint-Gillis. De MIVB streeft er naar om maximum 48 uur na de signalering graffiti te verwijderen. Wanneer dit om beledigende of xenofobe vaststellingen gaat, dan wordt de tag binnen de drie uur verwijderd. Het is duidelijk waar de prioriteiten liggen: allochtoon publiek mag zeker niet geconfronteerd worden met beledigingen, maar de gewone burger moet wel leren leven met vandalisme.

Volgens het Vlaams Belang zou men doordachter te werk kunnen gaan met ons belastinggeld. Grondig nadenken over anti-tag systemen en een harde aanpak van zij die het toch wagen om schuilhuisjes te vernielen. Maar daar zijn de beleidsmakers niet mee bezig blijkt uit het antwoord van Smet: "JCDecaux komt binnen de week tussen voor tags op schuilhuisjes. [...] Enkel het glas beschadigd door tags met zuur wordt niet vervangen". Logisch antwoord van de vanden: vernielen met zuur...

AANTAL VERWIJDERINGEN VAN TAGS, GRAFFITI, STICKERS E.D.

JAARLIJKSE BELEIDSVERKLARING VGC

De leden van het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) hebben in september hun jaarlijkse beleidsbrief bezorgd aan de parlementsleden. Veel aandacht voor onderwijs maar zonder echt plan, maar vooral veel te weinig aandacht voor zorg voor onze mensen.

De drie Vlaamse regeringsleden uit de Brusselse regering die de belangen van de Vlaamse gemeenschap in Brussel moeten behartigen Elke Van den Brandt (Groen), Sven Gatz (OpenVLD) en Pascal Smet (One.Brussels-sp.a) hebben hun plannen bekend gemaakt voor het werkjaar 2020-2021.

Gatz die onderwijs bestiert, mocht het lijstje openen met de belangrijkste bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en de VGC in Brussel: onderwijs. Naast aandacht voor het aantrekken en ondersteunen van leerkrachten, gaat veel aandacht naar scholenbouw. Het College wil een **goede schoolinfrastructuur** voor meer leerlingen. Op zich kan niemand daar iets op tegen hebben. Maar net als in andere grote Vlaamse steden plaatst de bevolkingsexplosie ons voor belangrijke uitdagingen. Deze sterke stedelijke bevolkingsgroei is het gevolg van een sterke en haast onbeperkte immigratie. En dat leidt automatisch

tot steeds grotere noden in het Nederlandstalig onderwijs. Daar komt nog bij dat de Franse Gemeenschap aan de grond zit en niet in staat is haar deel van de job te doen, laat staan dat op een kwaliteitsvolle manier te doen. Het is dwielen met de kraan open. Pleit het Vlaams Belang dan voor een bouwstop? Neen integendeel. We moeten er vooral en in de eerste plaats voor zorgen dat degenen die bewust en gemotiveerd voor het Vlaamse onderwijs kiezen en een doorleefde band hebben met de Vlaamse gemeenschap hun kinderen in eigen wijk naar een Vlaamse school kunnen sturen. Daarom pleiten we er voor dat er betere analyses worden gemaakt over waar de noden het grootst zijn. In die knelpuntgebieden zou men dan kort op de bal kunnen spelen en tegelijk ook een visie moeten ontwikkelen op langere termijn.

Het **voorrangsbeleid** voor Nederlandstalige kinderen of waar het Nederlands één van de huistalen werd verruimd maar schiet nog steeds tekort, dat beleid moet versterkt worden. Daar is volgens ons geen ontkomen aan! Het kan niet zijn dat er nog steeds gezinnen zijn met het Nederlands als gezinstaal of als één van de gezinstalen, dat die geen plaats vinden in een school naar hun keuze.

Overigens is de **versterking van de kennis en het gebruik van het Nederlands** in de brede schoolomgeving voor het college van de VGC geen specifieke aandacht waard en dat is spijtig.

Wanneer het gaat over **speelpleinen, brede school en kinderdagverblijven** lazen we in de beleidsverklaring dat men wil zorgen voor een betere uitbouw. Net als voor scholen dringen we er op aan dat er via moderne middelen onderzoek moet zijn naar behoeften op dat vlak bij de ruime Nederlandstalige gemeenschap zodat dit aanbod aanvullend en versterkend kan zijn. Ouders die het Nederlands als thuistaal gebruiken zouden een volledig aanbod moeten kunnen krijgen voor hun kinderen. Het is als een puzzel. Onze mensen uit de Vlaamse gemeenschap in Brussel -en dat mag voor mij gerust zeer ruim worden opgevat zolang de drempel van de inclusie niet te laag wordt gelegd- onze mensen hebben alle stukjes van de puzzel nodig om hem te kunnen leggen. Indien zij ergens een aanbod voor hun gezin, dichtbij of bereikbaar vanuit hun wijk en combineerbaar met hun werk, niet kunnen vinden, dan verhuizen zij uit Brussel. De VGC is zich veel te weinig bewust van dit probleem of wil daar niks aan doen. In plaats van in te staan voor haar primaire doelgroep probeert men zeer fragmentarisch overal wat te werven... Dat kan maar pas, wanneer de primaire doelstellingen zijn bereikt. Maar veel mensen lopen tegen te veel hindernissen aan om een gezin in het Nederlands te laten opgroeien en moeten noodgedwongen Brussel verlaten. De VGC blijft daar in gebrek.

Dat **gemeenschapscentra** en **bibliotheken** net zoals de infrastructuur rond brede scholen ankerpunten zouden moeten zijn, daar spreken we al lang

over. Misschien was ik één van de eersten die dat begrip heeft gebruikt. Ik heb mijn pleidooi van vorig jaar herhaald dat vooral de gemeenschapscentra inderdaad het ankerpunt moeten zijn. In bepaalde gemeenten zijn ze soms het laatste ankerpunt voor de Brusselse Vlamingen. En jammer genoeg geldt dat zelfs niet meer in nogal wat gevallen. Ik heb aan collegelid Smet op dat stuk meer aandacht gevraagd voor de Vlaamse cultuur en de Vlaamse gemeenschap, zeker in die gemeenten waar de Vlaamse gemeenschap het vandaag al niet gemakkelijk heeft.

We lazen in de beleidsverklaring ook dat men nieuwe **convenanten** wil uitschrijven voor de **gemeenschapscentra**. We vroegen dan ook dat er een einde komt aan het gebrek aan levensbeschouwelijke diversiteit en openheid in sommige gemeenschapscentra waar een verouderde mentaliteit heerst en waar onze partij wordt geweerd.

Onze grootste zorg zijn echter de zaken die niet in de beleidsverklaring staan. Niets bijvoorbeeld over een betere ondersteuning van de **jeugdverenigingen en het Vlaamse middenveld**.

Ook niets over de **Vlaams-Brusselse Media**, die door de VGC en de Vlaamse regering rijkelijk worden gesubsidieerd. Ook daarbij lijkt het me nuttig alles in vraag te gaan stellen en te gaan kijken in welke mate die media de deontologische regels volgen inzake journalistieke objectiviteit.

De blijvende problematiek rond Covid-19 heeft ons duidelijk gemaakt, en maakt ons nog steeds duidelijk, dat alles wat te maken heeft met **zorg en welzijn** veel meer op de voorgrond zou moeten treden. Ook voor de VGC, zeker voor de VGC

geldt dit. Wanneer de coronacrisis één ding heeft duidelijk gemaakt is dat de gezondheidszorg, gezondheidspreventie en welzijn zeer belangrijk zijn en elkaar ook de hand geven. Daarom ben ik ontgoocheld dat het thema zorg pas als laatste aan bod kwam in de beleidsverklaring.

Bovendien valt op te merken dat de collegevoorzitter, Elke Van den Brandt haar **verantwoordelijkheden binnen de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie** slechts vanop verre afstand volgt en de echte macht delegeert aan haar Franstalige collega Maron (Ecolo) Mocht die collega de Vlaamse Gemeenschap voldoende kennen en waarderen en perfect tweetalig zou zijn, had ik daar nog enig begrip kunnen voor opbrengen. Maar het tegendeel is waar. Ik vind dit ergerlijk. Het lijkt erop alsof Van den Brandt slechts interesse toont voor fietspaden en niet voor zorg.

Wat er op het terrein gebeurt met de **ziekenhuizen**, waarbij netwerken worden gevormd waar Nederlandstalige invloed wordt geweerd en de VUB en de KUL worden buitengebonjourd, dat spreekt boekdelen... Maar dat kan de collegevoorzitter blijkbaar niet schelen.

Huisartsen hebben een belangrijke rol gespeeld en spelen die nog steeds in het opvangen van de Covid-epidemie. Zij vragen steun bij het uitoefenen van hun taak. Maar geen aandacht voor de Vlaamse **huisartsenwachtposten**. Daar situeert zich nog steeds een gigantisch probleem. Je kunt als Vlaming in Brussel nauwelijks in de eigen taal terecht bij een wachtdienst. De VGC stimuleert of ontwikkelt daar geen enkel initiatief. In deze tijden! Ik vind dat dat alles een kaakslag voor de huisartsen en de mensen die hen nodig hebben!

Het is een schandaal dat een grote groep Vlamingen, de **senioren** in de beleidsbrief amper voorkomt. De senioren zijn de grootste slachtoffergroep geweest van corona. We hebben de schrijnende verhalen vernomen uit de woonzorgcentra! Waar is de welzijnssteuning in de zogenaamde tweetalige Irisrusthuizen? In de Vlaamse woonzorgcentra? Wat wil de VGC daar doen? We lezen het niet in de plannen en dat is een groot schandaal! Vele senioren willen zo lang mogelijk thuis blijven gezien de gevaren van infectieziekten in onvoorbereide en onaangepas-

te woonzorgcentra. Waar zijn de extra inspanningen voor de nodige **thuisondersteuning**? Wat zijn de ambities met en voor de versterking en uitbouw van de o zo nodige **lokale dienstencentra** die inzetten om deze mensen in hun vertrouwde omgeving te laten wonen, als het niet in eigen huis is, dan toch in de eigen buurt? Niet te vinden. Ongehoord!

Wat met het culturaanbod voor onze ouderen? Ik zie veel te weinig over het aanpakken van het **sociaal isolement** waar nogal wat Vlaams-Brusselse mensen in terecht zijn gekomen, ook dikwijls senioren.

Kortom, de VGC vergeet heel wat van onze mensen!

Er zijn een aantal dingen die de VGC goed doet en ik denk vooral aan het Vlaamse onderwijs dat sterk afsteekt tegen het ronduit falende onderwijs van de Franse Gemeenschap dat het spoor sinds lang is kwijt geraakt en rondjes blijft draaien. Voor het overige heeft een kritische observator vaak de indruk dat een groot deel van het beleid bestaat uit het uitdelen van Vlaams geld voor wie daarin geïnteresseerd is. Met de achterliggende boodschap.. "alsjeblief vind ons leuk..."

En dat **terwijl ONZE mensen in de kou blijven staan**. Dat is de droeve balans van het beleidsplan van de VGC voor het jaar 2020-2021.

Dominiek Lootens Stael

DE KANSEN DIE HET CORONAVIRUS BIEDT

De eerste coronagolf heeft ons keihard en onverwacht getroffen. Het was begin januari 2020 toen het woord “corona” voor de eerste maal op televisie werd uitgesproken en toen nog beschouwd werd als een Chinees probleem. Na een periode van ontkenning en ondoorzichtige communicatie werd de miljoenenstad Wuhan van de ene dag op de andere een spookstad. Met harde hand werden harde quarantainemaatregelen opgelegd. Nog geen maand nadien werden enkele coronapatiënten opgenomen in het Militair Ziekenhuis van Neder-over-Heembeek. De daaropvolgende maand zaten we allemaal thuis met de ongerustheid om zelf besmet te worden door wat toen nog steeds “een griepje van groter kaliber” genoemd werd.

Heel Europa ging op slot, van de grenzen zelf tot de overheidsinstellingen. Elke dag vernamen we op een bijna macabere wijze hoeveel landgenoten er de dag voordien gesneuveld waren door het virus. Al snel bleek dat de regering voortdurend achter de feiten aanholde en op een ongehoofwaardige manier communiceerde. De mondkwastkwestie was het toppunt van de verwarde en verwarrende aanpak. De ene week waren mondkwast nutteloos, Later dan weer het wondermiddel dat ons allemaal moest beschermen. Wat beschermen? De woonzorgcentra? De economie? Het vertrouwen in de politiek?

“WIJ HEBBEN ONS BEST GEDAAN IN EEN ONGEZIENE SITUATIE”

Herinner u het argument dat gezondheidsminister Maggie De Block (OpenVLD) dagenlang gebruikt heeft om de falende aanpak van de coronacrisis

te verantwoorden: “wij hebben ons best gedaan in een voor iedereen ongeziene situatie”. Ongezien? De geschiedenis staat nochtans vol voorbeelden...

Het is niet de eerste keer dat de wereld een tragische pandemie heeft moeten doorstaan. Zonder de Pest van de XIVe eeuw te vermelden (waar toen 30 tot 50% van de Europese bevolking stierf) kennen we allemaal Ebola, HIV of andere dodelijke virussen die men toch min of meer succesvol heeft kunnen afremmen. Ook de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) beschikte al meerdere jaren over protocollen om een mogelijke pandemie succesvol te kunnen aanpakken. Het feit dat de Belgische Staat jarenlang miljoenen mondkwast heeft gestockeerd bewijst dat wel degelijk voorbereid waren op een pandemie. Hoe is het dan mogelijk dat er toch zoveel geklungeld is geweest, met alle (dodelijke) gevolgen van dien?

Een artikel in de Franstalige krant La Libre op 07 oktober 2020 luidde als volgt: "Maggie De Block heeft miljoenen mondmaskers laten vernietigen die mensenlevens hadden kunnen redden." In datzelfde artikel wordt uitgelegd dat Minister De Block in 2015 reeds een deel van de strategische voorraad aan FFP2-mondmaskers had laten vernietigen. De overige 22 miljoen chirurgische maskers werden in de loop van het jaar 2018 naar de verbrandingsovens gestuurd wegens plaatsgebrek. De opslagruimte bevond zich immers op een militair domein dat verkocht moest worden. De grove fout ligt in het feit dat minister De Block deze strategische voorraad nadien niet heeft laten vervangen uit besparingsijver. Het gevolg van deze situatie kent u allemaal: Afrikaanse toestanden in de Europese ziekenhuizen en de woonzorgcentra.

ONBETROUWBAARHEID

Dat de gewone burger de wetenschappelijke evolutie omtrent het virus niet volgt is geen ramp, maar dat de bevoegde minister(s) dat niet doen is ronduit schandelijk en onaanvaardbaar. Maggie De Block en haar regering hadden destijds perfect de nodige preventieve maatregelen kunnen treffen toen in het Verre Oosten al bleek dat het om een alarmerende situatie ging. Dus, wanneer De Block luttele weken nadien beweert "alles gedaan te hebben om de situatie onder controle te krijgen", dan kunnen we bij het Vlaams Belang enkel de wenkbrauwen fronsen uit argwaan. De daaropvolgende blunders werden door niemand vergeten. Toen de Belgische overheid miljoenen euro's aan belastinggeld spendeerde aan onbetrouwbare mondmaskers of toen er zomaar besloten werd asymptotische gevallen niet meer

te testen wegens het gebrek aan testcapaciteit. Er zijn zoveel fouten gebeurd dat het Vlaams Belang er een heus boek over gepubliceerd heeft dat ook aandacht gekregen heeft in de interviewreeks van Tom De Cock tijdens de Boekenmarathon die weggevallen editie van de jaarlijkse van de Antwerpse Boekenbeurs moest vervangen.

EEN MOORD

Men moet de waarheid onder ogen durven zien: deze gezondheids crisis heeft de vinger op de wonde gelegd. Hoe met het draait of keert: bij degenen die dit land willen leiden ontbreekt elke verantwoordelijkheidszin tegenover de elf miljoen burgers van dit land. Een land besturen gaat verder dan een wekelijkse agenda aan korte termijn beslissingen verwezenlijken. Een land besturen is een lange termijnvisie hanteren en de wekelijkse beslissingen daarop afstemmen. Een strategische voorraad mondmaskers vernietigen zonder deze te vervangen is dus geen foutje, vergissing of blunder. De dramatische gevolgen van dit wanbeleid kunnen worden gelijkgesteld met moord.

Maar ook de Brusselse Gewestregering heeft boter op het hoofd. De groene ministers voor gezondheid en zorg Elke Van den Brandt (Groen) en Alain Maron (Ecolo) hebben allermist een goed parcours afgelegd. Van den Brandt die moet instaan voor het Nederlandstalige deel van de bicommunautaire gezondheidsbevoegdheden laat het volledig afweten en schuift alle taken en verantwoordelijkheden door naar haar collega. Maron had de crisis in de woonzorgcentra niet in de hand met als gevolg een groot aantal slachtoffers bij de Brusselse ouderen. Maar toen tijdens de zomer het aantal besmettingen snel begon te

CORONABLUNDERBOEK

Bij de aanpak van de coronacrisis is heel veel geblunderd. Er vielen als gevolg daarvan duizenden doden, maar de beleidsvoerders werden nooit ter verantwoording geroepen. Vandaag blundert men verder. Lees alles over deze schokkende historie in het coronablunderboek, geschreven door Barbara Pas en Chris Janssens, respectievelijk Vlaams Belang-fractieleden in de Kamer en het Vlaams Parlement.

Bestellen kan voor amper **10 euro** via:
www.uitgeverijegmont.be
info@uitgeverijegmont.be • +32 472 60 35 52

stijgen vond Maron sneller en meer testen niet nodig. Deze struisvogelpolitiek hield hij vol tot in oktober en hij ging zelfs zo ver te beweren dat men niet moest overdrijven met testen vanwege het afval dat dat veroorzaakt!... Maar ook regeringsleider Rudi Vervoort (PS) speelde maanden lang verstoppertje en weigerde het veiligheidsbeleid in de 19 Brusselse gemeenten te coördineren. Het naleven van de hygiëneregels rond corona bleven daardoor in vele Brusselse wijken dode letter. Met de gevolgen die we vandaag kennen. Sinds september sneuvelde in Brussel het ene droevige coronarecord na het andere..

ZE HATEN DE AUTOCHTONEN

De coronacrisis maakt een fenomeen waarop het Vlaams Belang al jaren wijst nog duidelijker. Er is een groot conflict met de mentaliteit en het gedrag van een groot deel mensen bij bepaalde bevolkingsgroepen met onze levenswijze, onze waarden en onze wetten. De politieke elite en de media hebben er allebei veel moeite ingestoken om dit te verbergen en het publiek het tegendeel te doen geloven.

In Brussel gaat er geen week voorbij zonder dat er een politiecombi, een brandweerwagen of een ambulance bekogeld wordt met stenen, om dan maar te zwijgen over de "normaal geworden" scheldpartijen tegen mensen die hun job uitoefenen. Nochtans had men oprecht kunnen hopen dat deze "reljongeren" door de pandemie braafjes thuis zouden zitten zoals van iedereen verwacht werd. Het virus treft ieder individu, ongeacht zijn religie of afkomst? Maar zelf dit lijkt een brug te ver te zijn: iedere vorm van burgerzin of verantwoordelijkheid ontbreekt bij deze mensen. Van afstandsregels hebben ze nog nooit gehoord, het samenscholingsverbod is enkel geldig voor de autochtone bevolking, het mondk masker dragen zij als een "halsbeschermer"... In feite gaat het niet zozeer om het negeren van de sanitaire maatregelen, maar het verwerpen van iedere vorm van autoriteit dat van de overheid afkomstig is, om zo nogmaals duidelijk te maken dat ze van de Westerse wereld enkel de voordelen moeten hebben.

ONGELOVIGEN PROVOCEREN

Deze krapuleuze jongeren -die al te vaak multi-raciale misdadigers zijn- schuilen zich vaak achter de Islam waarin ze er een moreel draagvlak in vinden om hun daden te verantwoorden. De huidige toestand in de Brusselse ziekenhuizen is alarmerend: de intensieve zorgafdelingen liggen vol met patiënten die het slachtoffer zijn van het virus, medeverspreid door de Brusselse "je m'en fous" mentaliteit. Zij die gisteren nog stenen gooiden naar hulpdiensten zullen morgen misschien geholpen worden door dezelfde hulpverleners die slachtoffer werden van hun agressie

MET VLAAMS BELANG KUNNEN WE NOG HOPEN

Deze verschrikkelijke crisis zal dan toch één voordeel hebben gehad: laten inzien dat het ook anders kan. Ook in onze streken zijn er parels van erfgoed te vinden, heerlijke restaurants die onze culinaire tradities verderzetten en ontspanningsmogelijkheden in de prachtige natuurparken. Men hoeft niet te gaan zien of het gras groener is bij de buur om gelukkig te zijn, ons eigen land heeft ook zijn eigen troeven. Voor het Vlaams Belang is het ook tijd om de troeven van de soevereiniteit te herontdekken. Een land kan pas efficiënt werken wanneer het zich baseert op drie elementen: identiteit, soevereiniteit en vrijheid. Deze drie elementen hebben we de afgelopen decennia moet afstaan door de globalisten die meenden dat de oorzaak waren van alle oorlogen in de wereld.

Dat falend globalisme is dé uitgewezen kans voor het Vlaams Belang om te tonen dat een nieuwe politiek mogelijk is. Een politiek die zijn verantwoordelijkheid ten aanzien van de burgers kent, een politiek dat het beste wil voor zijn volk, en niet omgekeerd zoals nu het geval is. Het virus raakt ons diep, maar door samenwerking kunnen we de problemen overwinnen. Dat moet hetzelfde zijn voor die andere uitdagingen die onze toekomst bedreigen: ongebreidelde immigratie, islamterrorisme en vervreemding kunnen ingedijkt worden, maar niet zonder uw steun!

Madouplein 8/4 - 1210 BRUSSEL

Place Madou 8/4 - 1210 BRUXELLES

02/219 34 67

brussel@vlaamsbelang.org

www.vlaamsbelangbrussel.be

www.vlaamsbelangbruxelles.be

@vlaamsbelangbrussel